॥४४॥ ४५ ॥ नन्वेवंनिंदकस्यकथंवासुदेवेप्रवेशःतत्राहजन्मत्रयेति जन्मत्रये अनुगुणितमनुवर्णितंयद्वैरंतेनसंरब्धयाआविष्टया तन्मयतांतत्स्व रूपतांयातःपुनःपार्षदोबभूवेत्यर्थः अत्रहेतुःभावोहीति भावोभावनाअनुध्यानंभवस्यध्येयाकारजन्मनःकारणम् पेशस्कारिध्यानेनकीटादौत थादृष्टत्वादित्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ सुरामानवाःखेचराःप्रमथाश्च ॥ ५२ ॥ पापंधर्मद्विषम् अत्रहेतुःकलिंकले

शब्दःकोलाहलोऽप्यासीच्छिशुपालेहतेमहान् ॥ तस्यानुयायिनोभूपादुद्रुवुर्जीवितैषिणः ॥ ४४ ॥ चैद्यदे होत्थितंज्योतिर्वासुदेवमुपाविशत् ॥ पश्यतांसर्वभूतानामुल्केवभुविखाच्च्युता ॥ ४५ ॥ जन्मत्रयानुगुणि तवैरसंरब्धयाधिया ॥ध्यायंस्तन्मयतांयातोभावोहिभवकारणम् ॥४६॥ऋत्विग्भ्यःससदस्येभ्योदक्षिणां विपुलामदात् ॥ सर्वान्संपूज्यविधिवच्चक्रेऽवभृथमेकराट् ॥ ४७ ॥ साधयित्वाक्रतुंराज्ञःकृष्णोयोगेश्वरे श्वरः ॥ उवासकतिचिन्मासान्सुहृद्भिरभियाचितः ॥ ४८ ॥ ततोऽनुज्ञाप्यराजानमनिच्छंतमपीश्वरः ॥ ययौसभार्यःसामात्यःस्वपुरंदेवकीसुतः ॥ ४९ ॥ वर्णितंतदुपाख्यानंमयातेबहुविस्तरम् ॥ वैकुंठवासिनो र्जन्मविप्रशापात्पुनःपुनः ॥ ५० ॥ राजसूयावभृथ्येनस्नातोराजायुधिष्ठिरः ॥ ब्रह्मक्षत्रसभामध्येशुशुभेसु रराडिव ॥५१॥राज्ञासभाजिताःसर्वेसुरमानवखेचराः ॥ कृष्णंक्रतुंचशंसंतःस्वधामानिययुर्मुदा ॥ ५२॥ दुर्योधनमृतेपापंकलिंकुरुकुलामयम् ॥ योनसेहेश्रियंस्फीतांदृष्ट्वापांडुसुतस्यताम् ॥ ५३ ॥ यइदंकीर्तये द्विष्णोःकर्मचैद्यवधादिकम् ॥ राजमोक्षंवितानंचसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ५४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुरा णेदशमस्कंधेशिशुपालवधोनामचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ राजोवाच॥ अजातशत्रोस्तंदृष्ट्वाराजसूयमहोदयम् ॥ सर्वेमुमुदिरेब्रह्मन्नृदेवायेसमागताः ॥ १ ॥

रंशम् अतएवकुलस्यामयम् व्याधिवन्नाशकम् ॥५३॥ वितानंयज्ञंच ॥५४॥ इति०भा०द०चतुःसप्ततितमोऽध्यायः॥ ७४ ॥ पंचयुक्सप्ततित मेयज्ञावभृथसंभ्रमः सुयोधनस्यचाक्षांत्यामानभंगोदृशिभ्रमात् १ दुर्योधनस्यैकस्यैवदुःखेकारणंप्रष्टुमुक्तमनुवदति अजातशत्रोरिति ॥ १ ॥